

ז. מסורת הש"ס

ייבב"ן

בשנה אחר רבי יוחנן^א הדין היה (הוח) הוא
ממנו קרי ליה עתיקה [ואמן בגין הדעה כימיא את
ממנו יהוה ועזרא ורבאח וארין דאמרי דאעזרא
אלא אעזרא כמה יהוה^ב] כמה הוא שיעור של
רבי יוסי בשם ר' יוסי פ' ור' יוסי בר ביבי
שמואל אצבעיים על אצבעיים על רום
נכנס ומצאח ושליש אצבע. (תני^ג) יבש כות
היה רבן דקיסרי^ד ורבי יוסי בר ביבי
שמואל אחיה ד' נתן^ה [כרש"י כמה דרש
הגד ברביעית פ' אהר ר' נתן ברביעית לכשרש
הגד כות רבי סימון בשם ריב"ל מועשה^ו פירכה
יוי שמהא ומהרור את דמה משום נילא ושאל
רבי אליעזר את ר' סימון עד כמה ליה אשנה
היה ושאל לריב"ל ואל' עד ברביעית מהרור חזר
ברביעית טמא^ז כיבאש לריא על (עד) דלא חזר ליה

[illegible]

ברא אֵלֶּי רִבִּי יִצְחָק ^(ז) (כ"ב) (כ"א) כְּהֵנָּה עָד
יָעִית טְהוֹר וְיִתֵּר מִכָּאן טַמָּא וּבִעֵט בֵּיה אִמֵּר
רִבִּי וְיִקְיָא בְּגִין דְּשִׁמְלֵי לָךְ אַתּ בֵּעֵט בֵּיה אִלָּן
וְיִין דְּלֵא הוּא דְרֵעִי כִּי בְּכִיטָא בֵּיה דָּאִמֵּר רִבִּי חָזַן
רִבִּי חֵייל דְּתַלְמִידֵי כִּי מִגְּנֹה הִי שְׁלֻקָּה חֲסִידָה שְׁלֵמָה
וְהָיָה יוֹמָם זֶה הַלּוֹקָה מִן "הַסְדֵּק" וְלֹא תִּמְסִין
וְיִידֵךְ זֶה הַלּוֹקָה מִן הַפְּלִטָרָה וְאַנָּה מְכִיכָא אֶפְלִטָר
וְהוּמוּ רִבִּי הַעֲדִי"ר ^(ח) יְהִישֻׁעַ בֶּן פִּתְרוּהָ עַל שֶׁ נִּבְלָה
בְּהָרָה מִתּוֹר מִתּוֹר מִלֻּבְדִּים אֲבָל לִצְנוּת
אֲנָא תַּמְנִי ^(ט) תַּנִּינִי יָדֵם הֲשִׁרָן כְּבִשְׁרוּ מִמָּטָא אִינוּ
שִׁשִּׁיר וְאֵין לֵנו ^(י) (כ"ב) כִּי שְׁעוֹר טוֹמְאָתִי שִׁמְנו
אֲנָא כְּבִשְׁרוּ אִמֵּר רִבִּי יוֹסִי פְלִיגֵי כִּי תְרִין אֲמֹרָאן
יִדֵּר מִמָּא וְהָא אִמֵּר מִתּוֹר מִן דָּאִמֵּר טַמָּא כְּרִבִּי
אִדֵּר וְיִמְדִּי טְהוֹר וְכִי יְהִישֻׁעַ בֶּן פִּתְרוּהָ ^(י"א) רִבִּי
נִתָּה דָאִינִן אַחֲתֵיהָ דִּרְ' יְהוֹרֵה (כ"ב) אִמֵּר לֵיה רִבִּי
בְּיוֹמָם הַזֶּה מִתְּחִלָּה יוֹאֵת" דְּרִבִּי יְהוֹרֵה מוֹרִינָא
רִבִּי נִשְׂתַּא הָמָן שָׂמָא עֵינֵי יִאֲמָרוּ לֵךְ תִּנּוּ רִבִּי
מִמְעַל קִיּוּן לֹא יִתְרוֹם מִפְּנֵי הַחֶשֶׁד חֲנִי הַזֶּבֶן
מִפְּסָפְסִין כְּקִלְקִין תַּנִּי ^(י"ב) מְדַרְבִּין הִיו עָמֹ מִשְׁעָה
הָא וְכֵנֶּה עַד שֶׁנָּה שְׁהוּא יִצְאָ וְיִמְלֵא פוֹמִיָּה מִי
רִבִּי תַּנּוּמָא ^(י"ג) מִפְּנֵי הַרְבֵּה ^(י"ד) רִבִּי שְׂמֹאל רִבִּי
מִן כֶּסֶם רִבִּי יוֹתָן כְּתוּרָה וְכִנְבָּיָא וְכִתְבוּכִים
וְאַנָּה שְׂאֵרִם צִדִּיק לִצְאֵת יְדֵי הַבְּרִיּוֹת כְּדָרֵךְ שְׁהוּא
רִבִּי לִצְאֵת יְדֵי הַמֶּקֶם כְּתוּרָה מִנִּין דְּרִבִּי ^(י"ה) דְּהֵיחִים
רִבִּי מַה' וּמִיִּשְׂרָאֵל גְּבִיָּאִים מִנִּין דְּרִבִּי ^(י"ו) אֵל
הָיִים דִּ' וְהִ' יִיִּשְׂרָאֵל הוּא יָדַע כְּתוּבָתִים מִנִּין
תַּיִב ^(י"ז) אֲמָצָא חֵן וְשֶׁלֶל טוֹב כְּעֵינֵי אֱלֹהִים וְאִדֵּם
לִילָל וְאַנָּה ^(י"ח) שָׁאֵל לְרִבִּי יוֹסִי בְּ רִבִּי בִּן אִיזִדּוֹ
כְּתוּרָה שְׂכּוּלִים אִמֵּר לֵיה דְּהֵיחִים נָקִים מַה'
(יִיִּשְׂרָאֵל):

ושקלו בין אצבעותיהן וחורקו לפני
 והתורם מתכבין (1) והוריהן ליתוך הקופה "א"
 תורם תורם עד תורם ואמר להם אתורם והן
 מרין לו תורם תורם שלש פעמים 'ת'רם
 הראשונה והיפה כמבטליות השניה והיפה
 מכלליות השלישית (2) היה מחפה ולמה היה
 נופה שמא ישמח יוראמן מה הדבר התורם היה
 הראשונה לשם ארץ ישראל והשניה לשם כרכים
 וקופין לה והשלישית לשם בכל ולשם מדי ולשם
 מדינות

תקן פי: ופרץ ויפלט עומים
עמי: מתי ברכים, שביי תהיה
תקן: ויפלט המהור שכוון.

הלכה ג תחת' וזקן למי
וקט מהס קרנות
על כל פסע ופסע היו אמר
תשלו: עמי ברכים, וקט
מסות מסות ותידי תהיה
הקטע שבת עלי' א' מלחם
קוסם גדולה תשלו ומלחם
ששלים אלף שנה היו מלחם
לש' א' שנה קטנים
ומי ככל פסע היו תורמין על
המלח תרין קומות הלל היו
עמי: תרין מסות, היו

ו. פוסקין ופירושו דהוק ומ"ס פיקר:
ט. א' ד"ה רבישין שמישנן לבוניה ו

יש א מ"י פרק י"ח משנת
ה"ד:
ב ב מ"י פרק א מאה"ע
ה"ד:
כא ג מ"י פרק י מנומאח
אולנן הלכה ג:
כב ד מ"י פרק ב משקלים
ה"ד ובהשגות:
כג ה מ"י הלכה ה:
כד ו מ"י שם ה"ד:

(א) וירי בר' יצחק בשם ר' שמאל: (ב) ושלל ר' אלעזר: (ג) בר' ינאיא עד כו': (ד) ריש בשם ר' נתן בחורה סו': (ה) שלל את ר' יוסי בר' יבבי אחרי כו': (ו) ודוחסין לקופה סו': (ז) לא היה מחסם שמה ישמח את המרוס וימרוס את דבר המרוס סו':

[illegible]

מפני הברכה. ע"י פ"י מהרש"פ
ועין שו"ת ח"ל פ"י קכ"א:

[6] פ"י שו"ת אורח חיים סימן קס"א:

1. וְהָיָה מִיּוֹם הַתְּלָאִים לָךְ מִגְדָּר
וּפְחֻרֶת לַיְלָה וְיוֹמָם וְלֹא
תִּתְאֲמֹן בְּחַיִּיךָ דְּבָרִים כֹּחַ סוֹ
2. וְנִבְשָׁה הָאָרֶץ לִפְנֵי יי
וְאַחֵר תִּשְׁבוּ וְהִתְחַם נְקִיָּים מִי
וּמִיִּשְׂרָאֵל וְהִתְחַם הָאָרֶץ
וְהָיְתָה לָכֶם לְאֻחוּהָ לִפְנֵי יי
בְּמִדְבָּר לֹכַב כֹּחַ
3. אֵל אֱלֹהִים יי אֵל אֱלֹהִים יי
הוא ידע וְיִשְׂרָאֵל הוּא יָדַע
אֵם בְּמִדְבָּר וְאֵם מִמְעַל בֵּן אֵל
וְשִׁיעֵנָה הַיּוֹם הַזֶּה

4. ומצא חן ושכל טוב בעיני
אלהים ואדם: משלי ג ד